

[Evald Christensen.]

Alligevel er det, som om de mennesker, der skal have hjælp, er en bestemt klasse i vort folk. Sådan skulle det ikke være; de skulle ikke skilles ud som en klasse, da de måske har arbejdet mere end mange af dem, der sidder og har store indtægter. Får vi en almindelig folkeforsikring, den være tvungen eller frivillig, fik vi også det ord fjernet fra vort sprog. Vi skulle gerne bort fra at sætte folk i klasse efter, hvor mange penge de har.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget. Jeg skal ikke forlænge denne diskussion særlig meget, men der er et par enkelte ting, som jeg gerne vil sige.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen udtalte, at nu var det to gange i eet år, vi eventuelt ville foretage en eengangsudbetaling. Men det, der sker, er jo bare, at det tillæg, der blev udbetalt den 1. januar 1949, skulle gælde for den periode, der lå forud, og indtil den 1. april 1949, og det, der nu er tale om, gælder for perioden derefter. Der er ikke i dette noget ønske fra min side om, at komme med noget forslag til rigsdagen, der ikke er begrundet i de faktiske forhold. Derfor beder jeg altså om, at man nu ikke ser på dette lovforslag anderledes end på det, som vi var med til at gennemføre allesammen sidst, da noget lignende var til behandling.

Jeg tror jo ikke, at nogen kommune her ved vil få sit budget ødelagt og sprængt, for der er her for kommunernes vedkommende kun tale om et par millioner kroner; det er jo staten, der bærer de ca. 5 mill. kr.

Jeg har ikke, som det ærede medlem siger, været ude at lede med lygten for at skabe et valggrundlag. Når alle partier i denne sal i sidste rigsdagssamling var med til at gennemføre en bestemmelse om, at alders- og invaliderentemodtagerne kunne få et tillæg til at betale den forhøjede smørpris med, når alle partier var med til at gennemføre et lovforslag om det tillæg, som jeg nævnte før, havde jeg ikke ventet, at nogen, når jeg kommer med et tilsvarende forslag i år, ville sætte det i forbindelse med den store diskussion, der har været herinde. For mig har det været, kan jeg sige, lidt af en oplevelse at høre, at det såre beskedne forslag, som vi alle før har været enige om, pludselig blev genstand for en diskussion om principper og alt sådan noget. Jeg beder om, at man ikke gør det foreliggende lovforslag til mere end det, det er, nemlig et

forslag om at give alders- og invaliderentemodtagerne det, som de i og for sig kunne vente at få efter pristallet, men som de på grund af de bestemmelser, der er om pristalsreguleringen, ikke har kunnet få.

Endvidere taler man om, om det eventuelt var bedre, at der fandt regulering sted 2 gange om året eller måske 4 gange om året. Jeg vil gerne sige, at når der kun sker regulering een gang om året, er det simpelt hen, fordi der, hver gang der skal finde en regulering sted efter pristalsudregningerne, skal gennemgås skemaer for ca. 230 000—240 000 alders- og invaliderentemodtagere, hvis enkelte forhold så skal tages op ude i kommunerne. Det er et stort arbejde for administrationen at gøre dette een gang om året; det vil blive større, hvis det skal ske 2 gange om året, og det ville efter min mening blive uoverkommeligt, hvis det skulle ske 4 gange om året.

Jeg ville derfor synes, at når vi alle er besjælet af den velvilje, som faktisk er blevet tilkendegivet fra alle sider her i salen, og når det viser sig, at de bestående reguleringer er uretfærdige, skulle vi ordne forholdet på den måde, der her er foreslået, således at kommunerne kan udbetale beløbet på engang uden at skulle have alle de mange skemaer frem, uden at skulle foretage alle de store beregninger. Det vil være en administrativ lettelse for kommunerne, som jeg tror de alle vil være meget glade for.

Både det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen og forresten alle de øvrige ordførere har talt om folkeforsikringskommissionens arbejde. Det er rigtigt, at folkeforsikringskommissionens arbejde er stort og vidtspændende, og det er også rigtigt, at der foregår visse beregninger o. s. v. indenfor kommissionen på nuværende tidspunkt for at nå frem til en betænkning. Samtlige ærede ordførere på nær det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen er imidlertid, såvidt jeg forstår, medlemmer af folkeforsikringskommissionen, og jeg kunne fristes til i dag at sige til det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen, hvad han engang sagde her fra tingets talerstol: Hvad dølen nøler I efter? Når der er den velvilje tilstede med hensyn til opgavernes løsning, og når også de embedsmænd, der arbejder med det, gør, hvad de kan, som jeg ved de gør, synes jeg, mån kan håbe og tro, at der inden længe kan komme et resultat ud af arbejdet. Nu har jeg altså sagt til de ærede medlemmer: på med vanten, og jeg skal også gerne sige til embedsmændene: nu må I se at gøre ved det, hvad I kan. Og